

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 19 stycznia 1961 r.

Nr 4

TRESC:
Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

23 — nr 14 z dnia 3 stycznia 1961 r. w sprawie dodatku dla niektórych pracowników urzędów stanu cywilnego 45

ZARZĄDZENIA:

24 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 stycznia 1961 r. w sprawie wzoru i zasad sporządzania spisów wyborców dla wyborów do Sejmu i do rad narodowych 46

25 — Ministrów Rolnictwa oraz Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 20 grudnia 1960 r. zmieniające zarządzenie z dnia 18 stycznia 1960 r. w sprawie obowiązku i sposobu zgłaszania oraz dostarczania zwłok zwierzęcych do zakładów utylizacyjnych 49

INSTRUKCJA

26 — Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 27 grudnia 1960 r. w sprawie organizowania i realizacji budownictwa przykładowego na wsi 50

OBWIESZCZENIE

27 — Ministra Finansów z dnia 5 stycznia 1961 r. o zatwierdzeniu norm szacunkowych do ustalania w obowiązkowym ubezpieczeniu sum ubezpieczenia mienia ruchomego i ziemiopłodów dla indywidualnych gospodarstw rolnych, członków rolniczych spółdzielni produkcyjnych oraz rolniczych spółdzielni produkcyjnych 52

23

UCHWAŁA Nr 14 RADY MINISTRÓW

z dnia 3 stycznia 1961 r.

w sprawie dodatku dla niektórych pracowników urzędów stanu cywilnego.

Na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39 z późniejszymi zmianami) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Kierownikom urzędów stanu cywilnego przyznaje się na pokrycie kosztów ubrania reprezentacyjnego dla celów służbowych dodatek do uposażenia w wysokości 2.400 złotych.

2. Dodatek, o którym mowa w ust. 1, przyznaje się jednorazowo z góry na okres 2-letni.

3. Prezydium wojewódzkich rad narodowych w uzasadnionych przypadkach mogą rozszerzyć stosowanie niniejszej uchwały na zastępców kierowników urzędów stanu cywilnego w miastach podzielonych na dzielnice oraz w miastach stanowiących powiaty lub będących siedzibą prezydium powiatowej rady narodowej.

4. Uprawnienia przewidziane w ust. 1—3 przysługują jedynie tym kierownikom urzędów stanu cywilnego i ich zastępcom, którzy faktycznie pełnią te obowiązki stosownie do art. 7 ust. 1 i 2 Prawa o aktach stanu cywilnego (Dz. U. z 1955 r. Nr 25, poz. 151, z 1956 r. Nr 41, poz. 189 i z 1958 r. Nr 72, poz. 358).

§ 2. 1. Pracownik, któremu przyznano dodatek na pokrycie kosztów ubrania reprezentacyjnego, zobowiązany jest zakupić ubranie wykonane na miarę (garnitur dla mężczyzn, kostium dla kobiet) w kolorze ciemnogrnatowym lub czarnym i nosić je w czasie zajęć służbowych.

2. Prezydium właściwych rad narodowych zobowiązane są do kontrolowania wykonania przez pracowników obowiązków przewidzianych w ust. 1.

§ 3. 1. Dodatek, o którym mowa w § 1, nie może być przyznany pracownikowi w okresie wypowiedzenia albo w

stosunku do którego przewidziane jest przeniesienie na stanowisko nie uprawniające do przyznania dodatku na pokrycie kosztów ubrania reprezentacyjnego.

2. W przypadku zwolnienia pracownika z przyczyn od niego niezależnych lub przeniesienia pracownika na stanowisko nie uprawniające do przyznania dodatku na pokrycie kosztów ubrania reprezentacyjnego przed upływem 2 lat od daty przyznania tego dodatku, pracownik zobowiązany jest zwrócić odpowiednią część kwoty przyznanego dodatku, licząc po 50 zł za każdy miesiąc od dnia zwolnienia lub przeniesienia do końca upływu okresu, na który dodatek został przyznany.

3. W przypadku dyscyplinarnego zwolnienia pracownika lub rozwiązania z nim umowy o pracę bez wypowiedzenia z jego winy albo zwolnienia na własną prośbę — pracownik zobowiązany jest zwrócić odpowiednią część przyznanego dodatku, licząc po 100 zł za każdy miesiąc od dnia zwolnienia do końca upływu okresu, na który dodatek został przyznany.

§ 4. Wydatki przewidziane niniejszą uchwałą finansowane będą z budżetów właściwych rad narodowych.

§ 5. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych, Ministrowi Finansów oraz prezydium wojewódzkich rad narodowych i rad narodowych miast wyłączonych z województw (Warszawy, Łodzi, Wrocławia, Krakowa i Poznania).

§ 6. Tracą moc dotychczasowe przepisy w sprawach unormowanych w niniejszej uchwale.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1961 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz